

## عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل حکمت های تجربی در آثار منثور فارسی صوفیه تا قرن هشتم

## محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 7، شماره 24 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

## نویسندگان:

سعید بزرگ بیگدلی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت مدرس

فرزاد کریمی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تربیت مدرس

## خلاصه مقاله:

تاکنون درباره ادبیات تصوف مطالب بسیار گفته و تحقیقاتی گوناگونی انجام شده و درباره حکمت های موجود در آن نیز پژوهش هایی انجام گرفته است. در این مقاله، ویژگی های گونه ای خاص از حکمت بررسی شده است. این حکمت ها، که از آنها به حکمت تجربی یاد می شود، بیش از آنکه بر پایه اصول دینی یا مسلکی باشند، برگرفته از تجارب زیستی بشر در طی نسل ها هستند. تتبع در تحقیقات انجام شده بر آثار صوفیه، فقدان بحث و بررسی در این زمینه را به روشنی نشان می دهد. در پژوهش پیش رو، وضعیت این گونه از حکمت در سه اثر عمده صوفیه کشف المحجوب هجویری، مرصادالعباد نجم رازی و مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه عزالدین محمود کاشانی از نظر کمی و کیفی بررسی شده است. گذشته از اینکه این آثار از مهم ترین مکتوبات اهل تصوف اند، سیر تحولات حدود چهار قرن، از قرن پنجم تا قرن هشتم هجری، یعنی دوره اصلی رواج تصوف و ادبیات مربوط به ایشان را دربر می گیرند.

## کلمات کلیدی:

نثر عرفانی فارسی، حکمت تجربی، کشف المحجوب، مرصادالعباد، مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/853089>

